

L'Hai presumit i en Roc malfiat

[El sender de la imaginació]

20

Durada: Entre 5 i un nombre indefinit de minuts o hores.

Material: llapis i paper.

ITINERARI 1

ACTIVITAT 1

DESCRIPCIÓ

Després d'uns 10 min. de camí hem arribat a una pista que tornem a deixar immediatament per entrar de nou al bosc per una portada d'avellaners i ara, uns metres enllà, alguna cosa en la forma d'un arbre i en l'expressió d'una roca ens sorprenen i posen a caminar, també, la nostra imaginació.

Un bosc madur, s'enriqueix amb elements que

ens suggestionen. Arbres que es singularitzen, roques que es cobreixen de vida i textures, unes dimensions que cada cop ens fan més petits i ens embolcallen. Aquesta mena de boscos han estat font secular de mites i llegendes.

Nosaltres podem reviure i gaudir de les històries tradicionals de cada lloc, però també podem jugar a inventar-ne de noves.

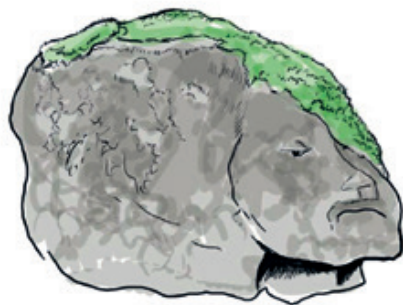
DESENVOLUPAMENT

Consisteix senzillament a trobar els dos elements reals que hem convertit en personatges animats i, si es vol, imaginar-ne la seva història. Us oferim dos possibles punts de partida. Un i l'altre són fàcils de localitzar; són a tocar, a pocs metres d'haver abandonat la pista.

L'Hai presumit

En aranès els fajos s'anomenen *hais*. Vet aquí que un d'aquests *hais* havia crescut amb la particularitat que el seu tronc tenia forma de "h" i això, que ja de per si el feia ben singular, a ell l'enorgullia molt pel fet que aquesta era la primera lletra del seu nom. I tant n'estava d'ell mateix que es passava tot el dia mirant-se al mirall, tot pensant —amb raó— que ell es podia considerar l'*hai* més *hai* de tots els *hais*! Però tant i tant es va mirar al mirall que un dia, en llevar-se, va veure que alguna cosa estranya havia passat: s'havia convertit en la seva imatge reflectida al mirall! El mirall

ja no era enlloc i, el que és pitjor, ara ja no tenia forma de "h" perquè la "lletra" s'havia invertit!

I així és com encara avui el trobareu. Ep! Si ha tornat a recuperar la forma de "h", feu-nos-ho saber de seguida!

En Roc malfiat

Prop de l'*Hai* presumit hi ha una roca que, si us la mireu bé, veureu que té una expressió taciturna, de pocs amics. Sembla que de cua d'ull vigila el pas dels excursionistes. Pot ser que estigui controlant qui cerca l'hipotètic tresor que amaguen aquestes valls? O senzillament mostra una expressió de fastigueig pels anys que fa que ha d'aguantar el seu company presumit?

Si us ha agradat trobar aquests dos personatges, sapigueu que més endavant encara us n'espera un altre de més extraordinari: un drac, que potser fa molts anys van foragitar de les mines on vivia i ara passa mig desapercebut adoptant forma d'arbre i traient boira pels queixals en comptes de foc. No us direm exactament on és. Confiam que el dibuix us ajudarà a identificar-lo.

